

Kedves testvéreim a Krisztusba vetett hit által!

Nem célszerű annak a könyvnek az írójának nevét és címét a mai ígehirdetésemben megmondani, ami lökést adott az ígehirdetésemhez, ezért egyszerűen csak annyit árulok el, hogy van egy tavaly megjelent könyv az igaznak tartott Jézusról, mármint az ő valós életéről, legalábbis a könyv szerzője szerint, aki egy magyar újságíró-lapszerkesztő-rádiós, és nem kevesen ismernek korábbi munkái alapján hazánkban. A könyv nagyon érdekes, az író rengeteg forrásanyagot használ benne, és többek közt azt vallja, hogy Jézus nagy humanista volt, nem támadt fel, viszont a nagypénteki keresztre feszítést túlélve Indiában folytatta hittérítését, ahol már a keresztre feszítés csődjét átélve nem erőltette a mennyei Atyáról szóló tanításait, hiszen Ő cserbenhagyta, hanem a farizeusi logika nagyszerűségét felismerve az erkölcsös, a másik embert tisztelő letisztult teológiájú humanista vallást hirdette.

Természetesen ez a szerző is, mint szinte valamennyi teológiai irányzat az egyháztörténet folyamán, Jézusnak valamelyik karakterét emeli ki, és az azzal ellentétessel nem tud mit kezdeni. És itt ezzel a gondolattal el is érkeztem ígehirdetésemben igénkhez: ahhoz, hogy Jézus azt mondja: tévelyegtek, ti nagyon tévelyegtek, mert nem ismeritek az Írásokat.

Különös, hogy Jézus korában a szadduceusok vallási-kegyességi csoportja is a Bibliára, mármint az addig megírt Bibliára hivatkoztak, míg a farizeusok csoportja is. A Bibliából sajnos mindig mindenki azt olvashatja ki, amit akar, illetve rendszerint ezek a kiolvasások az olvasóról magáról árulkodnak. E magyar szerzőnél az ő Jézus-életrajza például arról árulkodik, hogy az illető a vallások között a legjobbnak a zsidó vallást tartja, abban is a legjobb irányzatnak a farizeusit, mármint az erkölcsös életre hívót, amit állítása szerint szépen ki is dolgoz a farizeusi teológiai etika. Ugyanakkor azt is elárulja e könyv szerzőjéről az írása, hogy Istent nem élő, teremő és szabadító, sőt újjáteremő, különös kijelentést adó, üdvtörténetet eleve elrendelő és azt megvalósító Istennek látja, hanem személytelen szellemi filozófiai eszmének, lelki emelkedettségnek, erőket mozgósító szeretetelvnek, amiben az összes vallás közül a farizeusok tudták a legtöbbet abból kihozni. Mármint szerinte.

Testvéreim! Mai ígehirdetésemben nem kívánok erre a könyvre részletesen reagálni, egyébként tervezem, hogy több hónapos munkával majd egy alapos hitvédelmi írást fogok a szerzőnek írni, hanem csak arról kívánok szólni, hogy Jézus ezeket az emberi logikákat, amik a Bibliából önigazolók, egyértelműen kritizálta és arra hívta fel a figyelmet, hogy a Biblia helyes olvasásából egészen másnak kellene kiderülnie.

Próbáljuk csak elképzelni, hogy akik a feltámadást tagadták, azok vajon miért tagadták? Nos, vélhetően általában azért, mert akinek ez az élet a mindene, annak a menny már nem ad újat, már nem fontos, értelmetlen. Akinek viszont ez a földi lét a maga korlátaival számos befejezetlenséget, korlátot jelent, annak nagyon fontos, hogy legyen folytatás. Képzeljük csak el, hogy egy ember, aki gazdag, aki az önmegvalósításban eredményes, vagy értelmes életet tud élni Isten nélkül is, mármint sikert, vagy hasznot, az nyilván azt gondolja, hogy az élet ez, a túlvilági élet legfeljebb ennek lehet a folytatása. Az pedig egyáltalán nem izgalmas. De képzeljük csak el azt, aki szegény, aki elnyomott, aki valamilyen bűne miatt, vagy más bűne miatt örökre annak a dolognak a megkötözöttje marad, annak mennyire fontos, hogy legyen ebből szabadulás. Legyen értelme az életének, legyen valamilyen igazság, amiért érdemes élni! S ha már annyit szenvedett az igaz, akkor legyen jutalma!

Nem véletlen, hogy Marx optimista fölénnnyel, hiszen a XIX. században sok társadalmi forradalom kezdett megvalósulni, nos, ezt látva, illetve ennek hitében azt mondta: a vallás nem más, mint ópium a népnek, ami akkor, amikor majd eljön a kommunizmus, egyszerűen majd nem kell többé. Nagyjából ugyanez a logika mondatja manapság is sok keresztyént bírálóval, hogy a gyengék vallása a keresztyénség, azoké, akiknek nem jött össze az élet, és szükségük van a Jóistenre, másként idegileg összeroppanának.

Visszatérve a feltámadásra, a szadduceusok Mózes 5 könyvére hivatkozva állították, hogy abban szó sincs feltámadásról, sőt Ézsaiás próféta és több zsoltárige is azt vallja: a halál után már senki sem dicsőítheti az Istent. Azon kívül pedig a földi élet bonyodalmai után megoldhatatlan, sőt a röhejességig, a viccig, a botrányig értelmezhetetlen, hogy mégis milyen igazságot lehetne tenni majd odaát. Például a házasságnál milyen idős emberek lesznek majd, kivel fognak majd együtt élni, hogyan, stb. Nyilván minél kidolgozottabbá válik ennek a teológiája, annál inkább spekulatív, nem életszerű, vagyis közönséges hablaty.

A farizeusok és az esszénusok viszont más bibliai ígéretekre hivatkozva igenis állították, hogy lesz majd feltámadás. Egyébként magát a feltámadás-hitet a zsidó nép meglehetősen későn kezdte el vallani, tulajdonképpen csak 1-2 évszázaddal Jézus előtt. Ráadásul úgy, hogy ezzel a feltámadás hittel más népeknél találkoztak! Ennek ellenére Jézus korában már a farizeusok és esszénusok, sőt a legtöbb zsidó teljes meggyőződéssel vallották, hogy Isten az övéit fel fogja támasztani.

Jézus ebben a vitában látszólag az ő pártjukat fogja, de valójában nem. Mindkét tábort megszégyeníti. A szadduceusokat azért, mert nem hisznek a feltámadásban, de a farizeusokat és esszénusokat is, hogy azok is a földi életből kiindulva, arra válaszként képzelik el a feltámadást.

Jézus az egész Biblia lényegét nem az egyes bibliai ígéretekre való magyarázaton és azokon való lovagláson látta, aminek sajnos több ezer éves hagyománya van, és amiben ráadásul a helyzetet még szörnyűbbé teszi, hogy a magukat fundamentalistáknak nevező vallási csoportok a Bibliát a kezükkel rázva kárhózzattal fenyegetik a velük egyet nem értőket, csak éppen az a bökkenő, hogy nincs 2 egyforma fundamentalista irányzat. Jézus ígékben a Biblia szellemiségéről beszélt, arról, hogy a Szentírásban az élő Isten, akinek hatalma van, ő mutatja meg magát. Nagyon félve mondom, és a megbántás elkerülése végett nem is nevezem meg azt a jól ismert keresztyén felekezetet, amelyik éppen ebbe a hibába beleesve máig hosszú éveken át tanítja a filozófiát a teológiájukon, amit az utolsó években megfűszerez teológiával. Máig ezt teszi. Nekünk most nem az a lényeg, hogy melyik felekezet teszi ezt, hanem az, hogy Jézus éppen ennek a logikának a csődjére mondta azt, hogy ti mindnyájan tévelyegtek! A Biblia nem logikai igazsággyűjtemény, nem a legmagasabb szintű értelmi tanítások gyűjteménye, hanem az élő Isten cselekvésének történelme, amit az emberre nézve tesz.

Van egy gyülekezeti tagunk, aki teljes meggyőződéssel vallja, hogy nem lehet a világon más, az emberhez hasonló módon értelmes lény, ufo, mert az egész Biblia arról szól, hogy Isten mit tett és mit tesz az emberért. Lehet támadni ezt az ő hitét bizonyos okokból, ennek ellenére mégis azt kell, hogy mondjam: a logikája, ami szerint csak Isten hatalmáról, az ő mindenhatóságáról, az ő megváltásáról, az ő emberért való történetéről szól a Biblia, nos, ez a logika valahol nagyon jól érti a Biblia lényegét. Mert nem abból indul ki, hogy mit ismer-ismert meg az ember az univerzumból és ezt elegyíti némi teológiával, hanem azt vallja: minden, ami

Tatabánya-Óvárosi Református Gyülekezet

Hamar László lelkész

Elhangzott 2023. június 4-én

van, Isten által van. És hogy az ember nem érthető meg sem antropológiával, sem pszichológiával, sem semmilyen más tudománnyal, csak teológiával, vagyis azzal, hogy csak onnan felülről, Istentől kapott bölcsességgel lehet az emberi spekuláció keretéből kitörni, abból, hogy a teológiai gondolataink ne életünk megoldatlanságaira adott válaszok legyenek, hanem csak bizonyosságtételek Istentről, aki a Biblia különös kijelentésével erről az Istentről vall. Csak Isten, az ő szelleme, vagy másként mondva az ő Szentlelke képes az embernek e földi életét helyesen értelmezni. Csak aki Isten bűnbocsánatát, Isten könyörületét, Isten bátorítását, Isten ítéletét, Isten vezetését, Isten üdvrendjét, Isten felszabadítását, Isten tanítását olvassa ki a Bibliából, csak az érti. Bár tovább megyek még egy gondolattal: Azzal, hogy ezt úgy kell érteni, hogy ez közösséget jelent Istennel. Csak aki közösséget gyakorol ezzel az Istennel, csak az érti a Biblia lényegét. Csak Isten-tapasztalás által lehet közeledni a Szentíráshoz.

Hadd térek vissza még egyszer e magyar könyv tévedésére: A szerző alapos kutatásokkal, amiknek egy része a Bibliából van, más része innen-onnan, arra jut, hogy volt egy Jézus, a humanista, a legemberibb ember, aki a legjobb vallási alak volt, hogy az embert megistenítse. Őszerinte Jézus tanításai és élete egyedülállóan tudta megjeleníteni azt a farizeusi gyönyörűen kidolgozott etikát, amiben a vallás lényege az ember emberséges, szociálisan érzékeny, szerető élettel való élése. Nos, amikor ezt olvastam, ez nagyon fájt nekem. Hiszen minden vallásnak ez az értelme. Ebben nincsen semmi különös, sem pedig semmi zseniális. De éppen Jézust megfosztani attól, ami a Biblia lényege, hogy ő az Atyaisten szeretett Fia, akit mennyei hangon ő maga kért, hogy hallgassunk rá, aki úgy szeretett minket, hogy életét adta, hogy aki hisz őbenne, az el ne vesszen, hanem örök élete legyen, aki a Messiás, a Krisztus, a Felkent, a Megváltó, az, akit Isten megígért Ádámtól fogva és aki az elveszett világot egyedül megmentheti, aki élt értünk, meghalt értünk és feltámadott értünk, nos ennek a teológiáját így semmibe venni, kitörölni a Bibliából, mást olvasni ki a Bibliából, nos ez számomra döbbenetes, lelki fájdalmat okozó volt. Nagyon sajnálom a Bibliát, ami eredetileg nem lehet más, mint a hatalmával cselekvő Istentről szóló bizonyosságtétel. Nagyon sajnálom a Bibliát, aminél igékkel és ellenigékkel hadakoznak évezredek óta hívő és nem hívő emberek egyaránt egymással, és vakok és süketek ők és Ördögtől megszállottak, hogy végig nem találják meg az igék által az élő Istent, akinek ereje az élő ige. Nem találják meg őt és nem élnek vele élő kapcsolatban.

Könyörgöm, a Biblia nem Krisztus-pótló valami, hanem Krisztus-éhséget ébresztő isteni ajándék. Amiből csak 1 van. A Biblia a Krisztusnélküliségünket leleplező könyv. Életmentő ige. Olvassuk és éljünk vele és általa. De úgy olvassuk, hogy a végső ítéletnél ne hogy azt mondja majd Jézus, mármint nem az indiai, hanem az Atyaistentől küldött Jézus, a Szentháromság második tagja, hogy nem ismerlek titeket, mert a ti teológiátok a magatok vágyaiból kiinduló önigazoló, vagy önmegnyugtató teológia. Ne ringassátok magatokat abba se, hogy a menny nélkül a lényeg a szeretet, se abba, hogy a mennyyel pedig a lényeg a hívő erkölcs, hanem olvassátok a Bibliát úgy, mint ami a cselekvő Isten megnyilvánulásainak dokumentuma, mint ami hozzá hív, mint ami Krisztus karjaiba vezet. Természetesen a halálon túl is, amiről egyébként csak spekulatív gondolataink vannak. Isten az élők Istene. Akinek Jézus nem Isten emberfeletti akarátának megvalósítója, csak Isten emberi logika szerinti filozófiájának legjobb értője és gyakorlója, az éppen ez által nem látja meg soha az Istent.

Igehirdetésem azzal a gondolattal fejezem be, hogy míg a vallásos ember a hitgondolataival csak arra tud jutni, hogy mi a jó és rossz, és persze igyekszik tenni az embert

Textus: Márk 12:18-27.

felemelő, megistenítő jót, addig a Biblia helyes olvasása és az igazi Jézusba vetett hit által arra juthatunk, hogy mi az Isten akarata és részesedhetünk az ő hatalmából. Ámen.